

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 25. Sessio prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. A. C. 1245. tinentes, quæ præsentibus omnibus la-
chrymas exciverunt. Atque hæc sunt,
quæ in hoc concilii præludio agebantur.

§. XXV.

Sessio prima.

28. Jun. *p. 637. 638.* Prima sessio solennis biduo post fiebat,
nimirum die Mercurii 28 Junii in per-
vigilio S. Petri. Eo die Papa cæterique
Præsules omnes Pontificiis insignibus in-
structi in metropolitanum S. Joannis tem-
plum se contulere: ubi Papa, cum sacri-
fium peregisset, elatum conscendit lo-
cum; ad dextram Imperator Constanti-
nopolitanus, ad lævam alii Principes pro-
fani confidebant; tum Procancellarius
Martinus Neapolitanus Cardinalis Dia-
conus cum Notariis, Auditoribus, Cor-
rectoribus, Præfectis sacrarii, Hypodia-
conis, & quibusdam aliis. In loco mi-
nus alto sedebant Præsules hoc modo;
ex adverso Papæ tres Patriarchæ, Con-
stantinopolitanus ex parte dextera, dein-
de Antiochenus, & Aquilejensis tertius.
Is etiamnum erat Bertholdus Moraviæ
Ducis filius, summis Pontificibus diu ex-
osus velut addictus Friderico Cæsari, &
postea pacis foedere an. 1230 compre-
hensus. Reliqui duo Patriarchæ perhi-
bebant, non convenire, ut ille sibi assi-
deat, cum non esset e numero quatuor
vete-

Ughell. to. 5.
p. 88.

veterum: ejusque sedem tolli jussere: Sæcul. XIII.
A. C. 1245.
 sed hæc offensionis vitandæ gratia mandante Papa, ut opinio ferebat, restituta est. In Ecclesiæ navi locisque altis a dextro latere Cardinales Episcopi, a sinistro Cardinales Presbyteri, post hos Archiepiscopi & Episcopi sellas habebant suas: sedes navim replentes Episcopi quidam, Collegiorum Cathedralium Nuncii, Friderici Cæsaris, ac Regum Legati, multique alii occupabant.

In suo quisque loco cum esset, Papa inchoabat canticum: *Veni Creator*; quo ab omnibus decantato, Cardinalis Ægidius dixit: *Flectamus genua*; Octavianus respondit: *Levate!* Papa recitavit Orationem. Tum sacelli Præfectus Galeas incepit litanias, quibus Orationem de Spiritu Sancto Papa subjunxit. Is deinde sermonem habuit, cujus in materiam sumpsit quinque dolores suos cum quinque Christi vulneribus comparatos. Primus erat immoderatio Præfulum ac populorum ex iis pendentium; alter insolentia Saracenorum; tertius Græcorum schisma; quartus crudelitas Tartarorum; quintus Friderici Cæsaris insectatio. Postremum in punctum excurrit latius, & ob oculos posuit mala, hoc a Principe Papæ Gregorio antecessori suo ac Ecclesiæ illata. Fridericus, addebat Papa, in litteris per omnem terram missis dicebat

Hh 2 qui-

Sæcul.XIII. quidem publice, se non Ecclesiæ, sed
A.C.1245. Gregorio adversari: sed contrarium ma-
 nifesto patet ex eo, quod vacante Sede
 Apostolica Ecclesiam divexare non de-
 stiterit.

Conc.p.660.
638.

Sermonis finem Papa fecit Frideri-
 cum hæreseos & sacrilegii arguendo; at-
 que inter alia, quod urbem novam Chri-
 stiano in Regno conditam Saracenis in-
 colendam dederit; quod cum Sultano
 Ægyptio aliisque Principibus ethnicis a-
 micitiam contraxerit; & eadem ex na-
 tione concubinas aleret. Denique per-
 jurii eum ac violatæ sæpius promissorum
 fidei accusabat; remque ultimam de-
 monstraturus scripta multa legi jubebat;
 & primum quidem obsignatas auro lit-
 teras Papæ Honorio missas, per quas Fri-
 dericus tunc solum Rex Siciliæ se tan-
 quam clientem beneficiarium illi fidem
 jurasse fatebatur; deinde alias, in quibus
 Siciliam sibi ab Apostolica Sede fidu-
 ciaria lege collatam adhuc agnoscens,
 omni de jure, quod in electiones Eccle-
 siarum hujus Regni habere posset, de-
 cedebat, easque ab omni obligatione li-
 beras declarabat. Plura alia diplomata
 aurea recitari Papa voluit, per quæ Fri-
 dericus tam ut Rex quam ut Imperator
 Ecclesiæ Romanæ donabat & confirma-
 bat Marchiam Anconitanam, Umbriam,
 Penta-

Pentapolin, regionem Æmiliam seu Romaniolam, & Comitum Mathildis terras.

Secul. XIII.
A.C. 1245.

Tum Thaddæus Sueffius medio in confesso se vultu intrepido erigens producebat litteras Pontificias, quæ ad enervandas Papæ exprobrationes opportunæ videbantur: sed post maturum examen diplomatum utriusque partis, nulla in eis contradictio inventa est; Pontificiis enim conditio, non item Cæsareis erat addita: & Fridericum promissa fefellisse constabat omnibus. Thaddæus, ut responderet, exhibebat Papæ litteras, quarum sententiam eum non executum esse perhibens, Imperatorem promissis suis non magis obstrictum fuisse concludebat. Quod ad objectam hæresin spectabat, concilium intuens, *Domini!* agebat, *hoc tanti momenti punctum patere nemini potest, nisi Imperator Dominus meus adsit, & animi sensa ore declaret. Sed eum non esse hæreticum argumento probabili defendo; estque istud, quod sanctatores in terris suis non toleret.* His verbis Thaddæus oblique Romanam perstringebat curiam, quæ hoc vitio infecta esse dicebatur. Quod attinet ad Friderici foedus cum Sultano Ægyptio cæterisque Saracenis, quibus habitationem in Regno permittit suo, *id consulto & prudenter agit,* inquebat Thaddæus, *ut subditos rebelles contineat in officio, & sanguini*

H h 3

Christia-

Sæcul. XIII. *Christiano in bellis parcat, & quæ his ethnici-
A.C. 1245. cis utitur. Fæminæ Saracenæ grato tantum spectaculo ei fuere: illasque malarum suspicionum materiam esse videns, dimisit nunquam revocandas. Denique Thaddæus a concilio dilationem modicam flagitavit, Domino suo per litteras persuasurus, ut vel ipse adveniret, vel ampliorem illi potestatem faceret. Tum Papa, Absit, aiebat: Timeo laqueos, quos tam ægre effugi. Si veniret, abirem protinus: nondum me ad martyrium vel ad vincula paratum sentio. Sic prima concilii sessio finita est.*

§. XXVI.

Altera Sessio.

5. Jul. p. 630. *Secunda octiduo post habebatur scilicet 5 Julii, ac eædem preces atque ceremoniæ fiebant. Ibi Udardus e Cisterciensi monacho Calvensis in Apulia Episcopus, qui missus in exilium fuerat, surrexit, & totam Friderici vitam describens, nec vitia ejus, nec probra omisit, dixitque, illum eo maxime tendere, ut Præsules omnemque Clerum ad paupertatem Ecclesiæ primævæ redigat; idque indicasse litteris quaquaversus missis. Deinde quidam Hispaniæ Archiepiscopus Papam, ut ne Imperatori parceret, fortiter hortabatur, hunc multa contra Ecclesiam*

Ughell. to. 6. p. 603.